

Braie

An 't end van 't durp deer weunt tante Ant
en weet je, al heb die d'r buissie an kant,
den pakt ze dir penne op en ze brait,
dat doet tante Ant in heur "vraie taid".
En tante die maakt voor alleman wat.
Ze heb soms gien toid om te eten bedat,
die kouse die moete nog klaar oôr, vedaag,
zoit ze den, en ô moid, ze doet 't zo graag.

Ze brait an een trui voor Jan van Ketrien,
an wollen sokke voor opie, die zit mit 'r bien,
an kousies voor de moidjes van Meroit:
Ja, tante is op 'r best as ze brait!

De zegge wai wel d'rs: "Nô, tante Ant,
je lees hillegaar gien blad of gien krant,
je bew' gien radio, je koik gien t.v.,
je gaan nooit 'rs mit 'n busraisie mee."
"O joôs, skoi uit mit die poepelegoin,
een t.v. . . .zuks is ommers niks voor moin,
je zien deer meist aldeur beroerdighoid,
ik bew zat aars." zoit tante en . . .ze brait!

Ze brait an een trui voor Jan van Ketrien,
an wollen sokke voor opie, die zit mit 'r bien.
Voor radio of t.v. heb ze hils gien toid,
want . . .tante heb't zo druk as ze brait!

Tante Ant zit oig'lijk meist nooit allien,
je zel bai heur altoid aar vollek zien,
ze geeft je 'n koppie en soms goeie reid
want je luchte je hart deer voordat je't weet.
Tante stedeerde nooit psychelegie,
toch bè je bai heur, loikt wel, in therepie,
omdat zai, mit 'n braientje op dir pen,
zo goed heid iederien luistere ken!

Ze brait an een trui voor Jan van Ketrien,
an wollen sokke voor opie, die zit mit 'r bien.
Ze maakt de mense op heur menier bloid;
zou ze't wete? Wel neinek . . .ze brait!

Wognum, voorjaar 1987

Ina Broekhuizen-Slot